ZE ZBIORÓW
Dział Dokumentacji PLSP

BAŁTYCKI TEATR DRAMATYCZNY

im. Juliusza Słowackiego w Koszalinie

DYREKTOR ARTYSTYCZNY A.M. MARCZEWSKI

SCENA SZKOLNA

JERZY SZANIAWSKI

„TEATR PROFESORA TUTKI"

adaptacja i reżyseria WIESŁAW NOWICKI
scenografia JOANNA IWANKOWICZ (PLSP)
ANNA PAWŁOWSKA (PLSP)

aktorzy: Zdzisław Derebecki, Piotr Krótki, Feliks Woźnik

premiera 11 czerwca 1988

Sezon 1987/88 **dziewiąta premiera sezonu**

Prawda pozorów i pozory kłamstwa

Jeżeli artyści mają gdzieś swoje niebo, to być może znajduje się w nim teraz Jerzy Szaniawski — samotnik z Zegrzynka, który patrzy na nas dziwiąc się, że tak mało rozumiemy, jeśli chodzi o kondycję ludzką. Patrzy na nas z zaświatów — może z nieba, może z piekła...
Wielki kłopot z tym Szaniawskim. O jego utworach powiada się, że są otoczone jakby sentymentalną mgiełką, że wiele w nich nastroju, smutku, marzeń... Często traktuje się jego dramaty jako swoisty anachronizm, ślad minionego czasu. Kogóż mogą dzisiaj zainteresować jego sztuki? — to częste pytanie. Czyż nie lepiej grać Czechowa, który był pisarzem o większej głębi intelektualnej?...
Nie doceniamy Szaniawskiego, nie doceniamy wartości myślowych jego utworów. Powiastki filozoficzne (bo tak trzeba je nazwać) o Profesorze Tutce są świadectwem oryginalności pisarstwa Szaniawskiego. Być może właśnie tutaj najpełniej wyraził się jego stosunek do świata i ... natury ludzkiej. Jest to swoista kontynuacja „Łgarzy pod Złotą Kotwicą", zbioru opowiadań, który Szaniawski opublikował w latach dwudziestych.
Tu i tam dał nam opowiadania o względności wszelkich prawd i prawdzie, która kryje się za różnymi maskami, które człowiek takchętnie nakłada na swoją twarz.

WIESŁAW NOWICKI

Intropol Koszalin zlec. 1301-88 1.000 A-4 O-15